

НАДЗЕІ

Жэнева, невялікі швейцарскі гарадок напярэць турэцкага тэатру... Бадай, ніколі яшчэ назва гэтага гарадка не прыцягвала такой пільнай увагі, без перавелічэння, усіх народаў свету, як у апошнія тыдні і дні. Многа, вельмі многа розных канферэнцый і нарад і на самых розных узроўнях бачыла Жэнева. Ады з іх давалі сур'ёзную надзею на вырашэнне складаных праблем нашага стагоддзя, некаторыя з іх заканчаліся падпісаннем канкрэтных пагадненняў і дагавораў, але, на жаль, ня мала было і такіх, якія пасля працяглай і упартых спрэчак канчаліся нічым...

14 сакавіка ў Жэневе пачынае работу Камітэт ААН па разабранню, або, як яго называюць, Камітэт 18-ці. Яму даручана вырашаць праблему пераармавання савраўды вайсковых сіл, сапраўды вайсковых сіл — выпрацаваць пагадненне аб усеагульным і поўным разабранні. У наш час, бадай, наўрад ці варта даводзіць, што шлях разабрання — адзіны і самы правільны шлях да трывалага міру на зямлі. Гэта ісціна, якая не патрабуе доказу.

Чалавецтва даўно разумела гэта. Як пісаў нядаўна англіцкі маршаль авіяцыі Слесар, «на працягу стагоддзяў людзі прабавалі пакочыць з вайны, і гісторыя замяненая стосамі пактаў, саюзаў, дабрачынных рэзалюцый усіх відаў». Так, папер сапраўды накілялі многа, нават завета многа. Толькі за 15 год у сценах ААН стоткі нагаварылі па пытанню аб разабранні, што пратаколамі і рэзалюцыямі, як падлічылі старанныя статыстыкі, можна пакрыць усё ад вялікага Жэнеўскага возера. Папярочны патак усё разрастаўся, але яшчэ большымі тэмпамі ішло накіпенне смертнай ядзернай зброі. Паводле падлікаў амерыканскага прафесара Луіса Сона з Гарвардскага ўніверсітэта агульная разабраўная магучасць усіх запасаў ядзернай зброі накіпенне сапраўды фантастычнай лічбы — 60 мільярд тэм трыніраталона. Інакш кажучы, на кожнага мужчыну, жанчыну і дзіця на зямлі прыпадае 20 тэм выбуховых рэчываў. Яшчэ, як праг, накіпенне смертнаскай начынак.

Ёсць, праўда, людзі, якія без

цэню занепакоенасці запэўніваюць, што ў гэтым няма нічога кепскага. «Раўнавага страху», гавораць яны, з'яўляецца лепшай гарантыяй міру. Але сама гісторыя пра тэстуе супраць гэтых наскрозь фальшывых аргументаў. Перад другой сусветнай вайной краіны фашыскай вості Рым — Берлін — Токіо таксама запэўнілі, што мір будзе забяспечаны толькі тады, дзяржаў: сацыялістычных, нейтральных і краін, якія ўваходзяць у заходнія ваенныя блокі.

І РАСЧАРАВАННІ

калі будзе дасягнута роўнасць іх узбраенняў з узбраеннямі ЗША, Англіі і Францыі. Пачалася гонка узбраенняў, якая прывяла не да міру, а да вайны. Прамая дарога да міру — усеагульнае і поўнае разабранне.

Савецкі Саюз неаднаразова ўносіў шматлікія прапановы для вырашэння гэтай надзённай праблемы сучаснасці. Але ўсе яго намаганні да апошняга часу сустракалі саваесабліваю змову з боку ЗША, Англіі і Францыі. У бліскіх спрэчках, у бясконцых лабіраваных гублілі яны любыя прапановы па разабранню ўнесены нашай краінай. І усё ж намаганні Савецкага Саюза былі створаны больш спрыяльнымі ўмовамі для паспяховай работы Камітэта 18-ці.

Перш за ўсё, Савецкі ўрад у пасланых М. С. Хрушова кіраўнікам урадаў і дзяржаў — удзельнікам Камітэта па разабранню — прапанаваў абмеркаваць праблему разабрання на самым высокім узроўні ўрадаў і ўрадаў, надзеленыя самімі высокімі паўнамоцтвамі, маглі б сказаць самае пераканаўчае слова ў пытанні аб разабранні? Жыццё, практыка паказалі, што тут патрэбны новы падыход, што справу разабрання павінны ўзяць у свае рукі імяна кіраўнікі дзяржаў і ўрадаў.

Па-другое, у Камітэта 18-ці дзяржаў на гэты раз ёсць даволі частая база для перамоваў — узгодненыя прынцыпы ўсеагульнага і поўнага разабрання, ухвалены Генеральнай Асамблеяй ААН. У склад камітэта ўвайшлі прадстаўнікі усіх трох асноўных груп

Кенедзі: «...Разабраенне патрабуе «вышэйшых намаганняў».

акампаментам для перагавораў у Жэневе Або што Савецкі Саюз будзе глядзець раўнадуша на ўзмоўненны ваенны падрыхтаванні ЗША? М. С. Хрушчоў у сваім пасланні Кенедзі ад 3 сакавіка даў на гэтыя пытанні вычарпальны і пераканаўчы адказы.

Насцярожаваюць і іншыя факты. У друку з'явіліся паведамленні, што ў Жэневе ЗША будуць, як і раней, настойваць на стварэнні сістэмы кантролю і інспекцыі над разабраннем, а над узбраеннямі. Зноў, такім чынам, робіцца спроба ўзаконіць шлянаж, які неабходны для гештабаў агрэсіўных блокаў. Урад Францыі адмовіўся накіраваць сваёй прадстаўніку ў Жэневу, матывіруючы гэта тым, што перагаворы павінны адбывацца з удзелам толькі тры краіны, якія маюць ядзерную зброю. Англіцкая газета «Дэйлі мэрор» піша не без падставы, што гэтыя рашэнні «немаюча прымуць рускіх паставіцца яшчэ больш скептычна да намераў Захаду».

Сустрача ў Жэневе пачынаецца тады, калі усё больш дае сабе адчуваць ясна — перыяд абнаўлення ўсяго жыцця, росквіту новага жыцця. Няхай па ранах моцныя яшчэ маразы, няхай неба яшчэ часта завалаюць цяжкія хмары, але ясна ідзе, цільныя праменні сонца прабіваюць дарогу да зямлі. Народы свету спадуюць, што ясна гэтага года стане вясной умацавання справы міру, аслаблення міжнароднага напружання. Савецкі Саюз, усе міралюбныя дзяржавы прыкладуць усё намаганні да таго, каб гэты надзеі спраўдзіліся.

Г. НАВІЦКІ.

Вось яны — «вышэйшыя намаганні»... Мал. М. ЖЫТНІЦКАГА.

ІХ НОРАВЫ, ІХ МАРАЛЬ

Факты з замежных газет і часопісаў

ІДЭАЛЬНАЯ ЦАРКВА

Містэр Джонсан з горада Нью-Йорка заснаваў нядаўна новую рэлігію. Называецца яна «Ідэальная спиртуалістычная царква». Колькасць прыхільнікаў новай рэлігіі складае пакуль некалькі дзесяткаў веруючых. Сябе містэр Джонсан абвясціў біскупам. Прашэрава богаслужэння значна адзначаюцца ад звычай-

ных норм. Біскуп Джонсан у чырвоным кардынальскім адзенні кладзецца ў труну і адтуль чытае трагавым голасам проповедзі. Веруючыя праходзяць гусіным крокам паўз труну і кідаюць туды грошы.

ПЕРАДНІЯ АПЕРЭТА

Дзяржаўныя нью-йоркскія метро забралася ў цэнзурны камітэце забароны новай оперэты «Перадначавашь можа ў метры». Дзяржаўныя метро кожную зіму без ніякага поспеху змагаюцца з блаломнімі, якія наваюць на вагонах і ў вагонах метро. Новая оперэта, на думку дзяржаў, толькі павялічыла б прыток начлужнікаў.

СТРОГАЯ ЧАРГОВАСЦЬ

«Спяшыліся зрабіць вакцынацыю супраць эпідэміі поліямеліту. Вакцынацыя праводзіцца ў наступных пабліжніх у парадку строгай чарговасці. У першую чаргу прышчэпкі робяцца бэльгам грамадзянам і прыраўненым да іх эмігрантам з Заходняй Еўропы і Паўночнай Амерыкі ва ўзросце ад трох месяцаў да 40 год. У другую чаргу вакцынацыя робіцца каларым грамадзянам, выхадцам з краін Азіі і Паўднёвай Амерыкі ва ўзросце ад трох месяцаў да 30 год. У апошнюю чаргу вакцынацыю праходзяць чорнакурныя туземцы ва ўзросце ад трох месяцаў да 9 год.

ДЗІЦЯЧЫ БІЗНЭС

Вядзецца следства па справе групы галівудскіх урачоў і адвакатаў, якія арганізавалі падпольную фірму па гандлю дзецьмі. Дзяўчаты, што прыязджаюць у Галівуд з мэтай зрабіць кар'еру кіназоркі, звычайна не спяняюцца ні перад чым, і Галівуд займае ў Амерыцы першае месца па колькасці незаконна-нанароджаных дзяцей. Не маючы сродкаў для існавання, будучыя мацеры прадаюць дзяцей да іх нараджэння, у лік аплатаў бальнічных выдаткаў на роды. Урачы радзільных дамоў і адвакаты фірмы звышчымалі дзяцей багатым бяздзетным сем'ям, афармляючы продаж як усунунае. За кожнае дзіця фірма атрымлівае не менш двух з паловай тысяч долараў. Цэны асобчых дзяцей, пра якіх вядома, што іх бацькамі з'яўляюцца славытыя кінаакцёры, дасягаюць 15 тысяч долараў.

КАСІМІЧНЫЯ МАХЛЯРЫ

Амерыканскія судовыя органы ўзбудзілі справу супраць махлярскай «Акцыянернай кампаніі касмічных палятаў». Выкарыстоўваючы цікавасць насельніцтва да касмічных палятаў, аферсты прадавалі акцыі на «будуўніцтва касмічных пасажырскага карабля». Агентам кампаніі ўдалося знайсці нямаю пакупнікоў, якія паверылі ў высокую прыбыткі кампаніі.

БРАТЫ ВА ХРЫСЦЕ

Свяшчэннаслужыцель рымска-каталіцкай і грэка-праваслаўнай царквы наладзілі нядаўна бойку за права ставіць першымі ў час богаслужэння ў Віфілёмскай царкве Радзівана, лабудаванай на месцы, дзе нібыта нарадзіўся Ісус Хрыстос. Віфілёмская царква з'яўляецца сумеснай уласнасцю каталікаў і праваслаўных, і на гэтай падставе паставана адбываюцца непараўменны. У апошні раз сварка перайшла ў бойку з выкарыстаннем у якасці зброі крыжы, дубінак і пільных бутэлек. Пацляш ледзь нявяла парадка.

САМЫ ДАРАПІ У СВЕЦЕ

Пасля нядаўняга павышэння платы за навучанне Вестмінстэр-Галюны рэдактар Н. Е. ПАСКЕВІЧ. Рэдакцыйная калегія: З. І. АЗГУР, А. І. БУТАКОЎ, К. Л. ГУБАРЭВІЧ, В. Ул. ІВАШЫН, А. Н. МАРЦІНОВІЧ (адказны сакратар), П. Ф. ПРЫХОДЗЬКА, Р. К. САБАЛЕНКА (намеснік галоўнага рэдактара), М. Г. ТКАЧОЎ, І. З. ШАРАХОУСКІ, І. Б. ШАЦІЛА, Р. Р. ШЫРМА.

ДАВЕДАМА

КІРАЎНІКОЎ САУГАСАЎ, КАЛГАСАЎ, ЗАГАДЧЫКАЎ РАЕННЫХ І СЕЛЬСКІХ ДАМОЎ КУЛЬТУРЫ, КЛУБАЎ І БІБЛІЯТЭК! ПРАДПРЫЕМСТВЫ СУВЯЗІ ЎСЮДЫ АДКРЫЛІ ПРЫЕМ ПАДПІСКІ НА

МАЛЮНІЧЫЯ САТЫРЫЧНЫЯ ПЛАКАТЫ

ПА ПЫТАННЯХ СЕЛЬСКАГА ГАСПАДАРКІ. ПЛАКАТЫ БУДУЦЬ ВЫДАВАЦЦА комплектамі рэдакцыйнага часопіса «Крокодил» і выдасць «Правда». У 1962 годзе выйдзе з друку чатыры комплекты — па 10 плакатаў у кожным. НА ПРАЦІЮ САКАВІКА ПАДПІСКА НА ПЛАКАТЫ ПРЫМАЕШЦА НА ГОД, З КРАСАВІКА—НА 9 МЕСЯЦАЎ. ПАДПІСНАЯ ПЛАТА на 12 месяцаў — 3 руб. 20 кап., на 9 месяцаў — 2 руб. 40 кап.

«САЮЗДРУК». Міністэрства сувязі БССР.

НЕ ПРЫВІТАЎСЯ...

Надаўна па Мінскім гарадскім адзеле народнай асветы працавала аддзела па дзіцячым садзе № 125 (звалілі злодзея). У нашы дні гэта сенсацыя, хоць злодзеі поўнацю яшчэ не пераважылі. Кі становіцца ўсё менш і менш. Калі выявіцца неспусленны чалавек, які хоча пакывіцца за кошт свайго суседа ці таўтарыша, а бывае, што і за кошт дзяржавы, — аб ім гавораць з агідай, абурэннем, яго асуджаю грамадзасцю.

Аднойчы ў гарадскі аддзел народнай асветы прыйшлі дзве жанчыны. Яны паклалі на стол загодчыка аддзела пісьмо. У ім гаварылі, што ў дзіцячым садзе № 125 «дзецц не атрымліваюць устаноўленых норм харчавання, таму што частка найбольш каларыйных і цукрыстых сістэматычна раскардэаўваюць групамі работніцаў дзіцячага сада». Пад кіруючымі работніцамі меліся на ўвазе дырэктар А. Сірацінская і загодчыка гаспадаркі А. Рудзіцар. Але ж ці толькі яны крадуць? «Траба адзначыць, што наспр і бухгалтар дзіцячага сада таксама часта носяць розныя прадукты са склада». А таму аўтары пісьма настойліва прасілі «...склікаць агульны сход бацькоў, дзе многія бацькі дапоўняць матэрыял па гэтым пытанню, і перадаць справу ў следчыя органы».

Пад пісьмом не значылася прозвішча аўтара. Затое быў вядомы яго хатні адрас. У пачатку пісьма гаварылася, што копіі яго пасланы ў гарком партыі і райвыканком. Што і казач, атрымаўшы такі ліст, работнікі гарана адчулі сабе не зусім ёмка. Дзіцячы сад, які лічыцца адным з лепшых у горадзе, раптоўна ў іх вачах згубіў аўтарытэт.

На месца здарэння тэрмінова накіравалі інспектара. Яна пайшла па адрасу і апынулася ў кватэры грамадзянін К. Асаёнак. Тая адрасу паклала сваю суседку грамадзянку М. Васякову, якая даволі блытана расказала гісторыю пра тое, што прыбыраўшыца В. Сырцова не раз адносіла кошык з прадуктамі кудысьці на вуліцу Даўгабродскую і перадавала іх нейкім жанчынам.

Вось гэта і ёсць. Факты, безумоўна, упартая ісціна. Яны і перавярнулі ўсё спайнонае жыццё вяхавасцю сада. Чуткі папайзлі на іншых дзіцячых садах. Адыні ківалі галовамі і падскіпалі плячыма, маўляў, не дагледзелі. Другія не хателі слухаць: глупства ўсё total. А трэцяя паспрабавалі нават за-

ДРУЖБА

У Браслаўскі раённы аддзел культуры прыйшоў пісьмо з суседняга літоўскага горада Ігналіна. Літоўскія сабры павяклілі, што ў іх праводзіцца свята мастацтва народнаў СССР і яны запрашаюць браслаўцаў прыняць у ім удзел. Раміцай з Браслава ў Літву адправіліся дзве машыны. Браслаўскую дэлегацыю сустраклі жыхары Ігналіна.

Соды прыбылі і латышскія госці. Канцэрт адкрылі самадзейныя артысты з Даўгаўпілса. І вось гучаць напелыя латышскія песні. З поспехам выступіў на сцэне Браслаўскі каленціў самадзейнасці. Былі выкананы беларускія і польскія песні, танцы. У заключачыя артысты Браслаўскага народнага тэатра паказалі вадзівіль «Пад дзікай яблыня».

Літоўскія сабры ў знаці дружбы ўручылі браслаўцам памятны падарунак. Такія сустрачкі трох братніх народаў — беларусаў, латышоў, літоўцаў — адбываюцца даволі часта.

І. АЛЕКСЯНКА.

ма бацькі. У кругу сям'і, працягвалі размову пра сад. Працягваў яе ў думках і я. Шоў не спяняючыся, і ў вушах гучалі словы: «Нічога крыўднага няма...» Толькі чорствы чалавек з брыдкай, мяшчанскай душой не мог адчуць, якую болючую крыўду нанёс ён добрым і сумленным людзям. На думку Басяковай, нічога такога і няма ў тым, калі напішаш заяву ў гарком партыі, у райана, у міліцыю і абвінавачыш чалавека ў крадзяжы. Хай праверачь. На тое, маўляў, і міліцыя ісеуе, каб лавіць злодзеяў. А калі бутэлька з кефірам, што знайшлі ў кошыку, аказалася не крадзёнай, а купленай у магазіне, то і добра! Басякова лічыць, што ўрэшце-рэшт можна папрасіць прабаўнення за такую крыўду.

І зацікавіўся а што ўсё-тэані з'явілася прычынай напісання лістэм у рад устаноў? Зноў прыйшоў у дзіцячы сад і гутару з дырэктарам, з загодчыцай гаспадаркі. Праз некаторы час трапіў ў кватэру К. Асаёнак. Супраць сядзіць маленькая хударлявая жанчына. Яна доўга і нудна расказвае пра пісьмо ў ўрэшце гаворыць, што напісала яго па просьбе М. Васяковай. Яна растлумачае, што дзяцей у садзіку не мае, але лічыць

патрэбным умяшчацца, калі там крадуць.

— Чаму Басякова не падпісалася пад пісьмом? Чаму дала сваю хатні адрас? — пытаюся ў яе.

— Ёй неяк няёмка, у яе дзіця ходзіць у гэты сад. Але якая розніца...

— Так, — зазначаюся я. — Але што ж урэшце з'явілася прычынай пісьма?

— А вось што. Муж загодчыцы гаспадаркі Сямён Рудзіцар нідзе не працуе. Жывуць яны ў нашым доме. Аднойчы Басякова сустрэла Рудзіцара, калі той ішоў з сада з кошыкам. У кошыку былі прадукты. Сустрэўшы Басякову, Рудзіцар не прывітаўся, глядзеў кудысьці ў бок.

— Можна Рудзіцар не заўважыў Басякову? — пытаюся я.

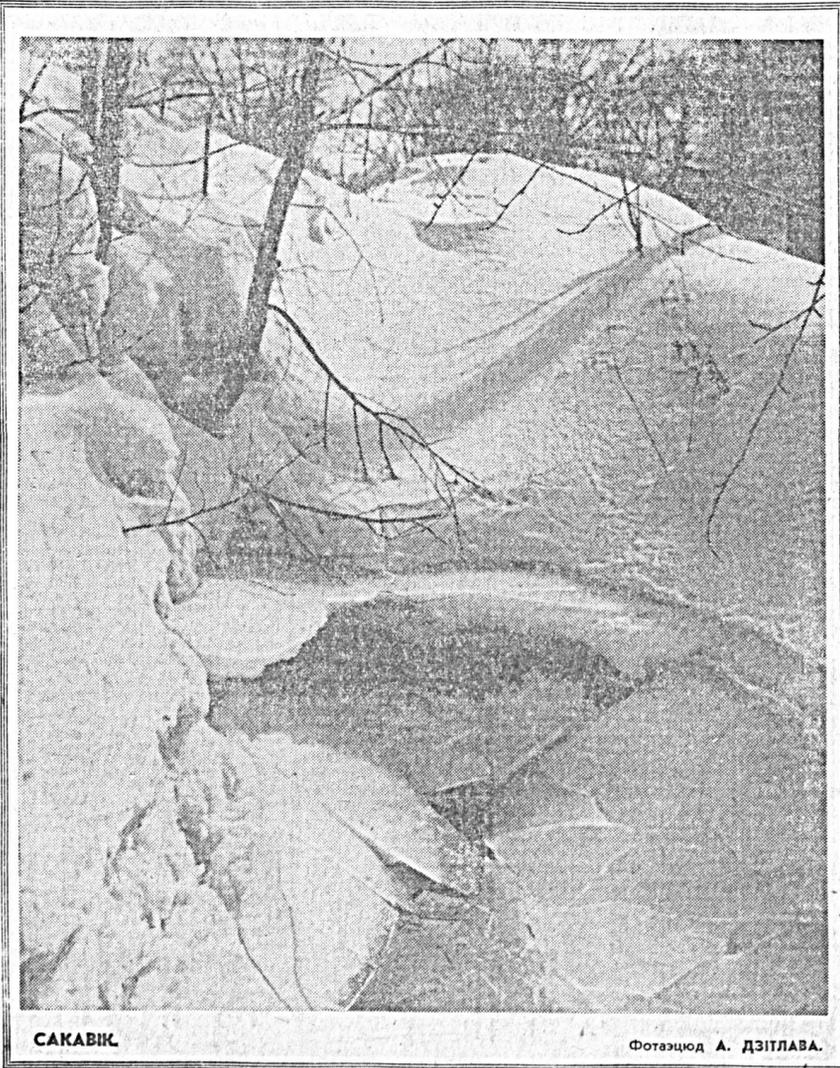
— Не, нешта было загорнутае ў паперу... — Асаёнак памаўчала і, цяжкім уздыхнуўшы, шмадуцьні дадала: — Нам не варта было пісаць у райана. Трэба было адрасу ў пракуратуру.

І выйшаў ад Асаёнак з дрэнным настроем. Здавалася, дакрануўся да нечага агіднага, непрыемнага. Зноў прыгадаў радкі пісьма, поўныя злосці, і біяграфію Рудзіцара, старога камуніста, палкоўніка ў адстаўцы. Ён атрымлівае пенсію. Яе хапае на сям'ю, якая складаецца з двух чалавек: яго і жонкі. Іншы раз, вяртаючыся дадому з пакункамі, Рудзіцар заходзіць у садкі і гаворыць Аляксандры Сяргееўне, што купіў у магазіне. Я ішоў і думаю: за крадзеч судзіць. За хуліганства — судзіць. Сведку за няправільныя паказанні ў судзе прыгаворваюць да адказнасці. А за наўмысны падман? За пляткарства? Трэба судзіць. Калі не ў народным судзе, дык судом грамадзасці.

К. ІЛЬІН.

□ Дзяржаўны рускі драматычны тэатр БССР імя М. Горькага паказаў прэм'еру па драме А. Астроўскага «Беспасажніца». (Рэжысёр В. Рэдліх, мастак А. Грыгар'янц).

У галоўных ролях выступілі артысты А. Абуховіч, А. Клімава, С. Бірукоў, І. Шаціла, Я. Палосіна, С. Галуза і іншыя.

САКАВІК. Фотазяцод А. ДЗІПЛАВА.